

תשורה

משמחת נישואין

של

חיים יצחק וניסל וואגעל

יום רביעי פ' תצוה

י' אדר ה'תשע"ג

פתח דבר

אנו מודים להשי"ת על כל הטוב אשר גמלנו, ובחסדו הגדול זיכנו בנישואי צאצאינו החתן התמים הרב חיים יצחק שיחי' עב"ג הכלה מרת ניסל שתחי'.

התודה והברכה מובעת בזה לבני משפחתנו, ידידנו ומכירינו שבאו מקרוב ומרחוק להשתתף בשמחתנו ולברך את צאצאינו שיחיו בברכת מזל טוב וחיים מאושרים בגשמיות וברוחניות.

בתור הבעת תודה לבבית והוקרה לכל הנוטלים חלק בשמחתינו, מוגש בזה תשורה מיוחדת – מיוסד על הנהגתו של כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ זי"ע שחילק 'תשורה' בחתונת כ"ק אדמו"ר זי"ע – הכוללת: א) סיפורי צדיקים וחסידיים מרשימות סב הכלה - הרה"ח ר' שמואל מנחם מענדל שניאורסאהן שליט"א. ב) רשימת סיפורים על הרבי זי"ע - חלקם בפרסום ראשון – מרשימת אב הכלה שיחי'.

האל הטוב הוא ית' יברך את כבודו ואת אנשי ביתו יחיו בתוך כלל אחב"י בברכות מאלופות מנפש ועד בשר, ובמיוחד בברכה העיקרית שנזכה ללכת משמחה זו לשמחה העיקרית "שמחת עולם על ראשם", בהתגלותו המיידית של משיח צדקנו במהרה בימינו ממש.

משפחת הוס

מאנטרעל

משפחת וואגעל

ס. האזי קליפארניא

תשורה משמחת נישואין – וואגעל – הוס, י' אדר ה'תשע"ג

מרשימת סב הכלה – הרה"ח ר' שמואל מנחם מענדל שניאורסאהן שליט"א

כ"ק אדמו"ר הזקן

להברטנורא היה רוח הקודש

החסיד הידוע ר' מיכל אופוצקער שאל את כ"ק אדמו"ר הזקן האם לרבינו עובדיה מברטנורא היה רוח-הקודש, משום שלא רצה ללמוד בספריהם של מפרשים שלא היה להם רוח-הקודש. ענה לו רבנו הזקן שאכן, לרבנו עובדיה מברטנורא היה רוח – הקודש.

פגישת החסיד עם בתו

ר' מיכל אופוצקער היה מופשט לחלוטין מענייני העולם, פעם באה בתו לבקרו ולא הכיר אותה עד שאמרה לו שהיא בתו. לאחר מכן שאל אותה ממה היא מתפרנסת? ואמרה שהיא מתהלכת מבית לבית ומוכרת דברים. אמר לה ר' מיכל: "א כשר'ע פרנסה" וזה היה תוכן כל שיחתם.

"הידעתם את לבן בן נחור"

סיפר הרה"ג הרה"ח ר' גרשון חן ע"ה: אדמו"ר הזקן קרא באמירת "שנים מקרא ואחד תרגום את הפסוק "הידעתם את לבן בן נחור" – בניגון הידוע שלו, ועצר לרגע ואז המשיך "ויאמרו ידענו". (עי' בתורה אור ד"ה וישכם לבן בבוקר - בענין לבן).

"לבסוף יצא מזה"

סיפר ר' זעליג סלונים ז"ל: בכל פעם שנולד לכ"ק אדמו"ר הזקן ילד – היה מניח את ידו הק' על מצחו. כשנולד בנו ר' משה, לאחר שהניח אדמו"ר הזקן את ידו על מצחו, התמהמה מעט משך בכתפיו ואמר: "דאך ארויס קריכן פון דעם".

שכינתא בגלותא

הגאון החסיד הרב אברהם חיים נאה ז"ל סיפר: היה איזה ענין בהלכה שמופיע בס' "מרכבת המשנה", וכ"ק אדמו"ר הזקן לא רצה להסתכל בספר זה (כיון שמחברו התנגד לדרך החסידות, וראה מה שרומז בהקדמת ספרו על החסידים), ולכן ביקש ממישהו שיקרא לפניו את הקטע הנידון. לאחר שקרא, התברר שבענין זה חולק ה"מרכבת המשנה" על דעת ה"אור החיים" (בא' מספריו). ואמר אדמו"ר הזקן: "שכינתא בגלותא – דער הייליקער "אור החיים"..... ה"מרכבת המשנה" צודק.....

מה אמר הרה"ק ר' נחמן לאדמו"ר הזקן

לאחר שיצא כ"ק אדמו"ר הזקן ממאסרו בפטרבורג, החלה המחלוקת עם הרה"ק ר' ברוך ממזיבוז. באותם הימים אמר הרה"ק ר' נחמן מברסלב זצ"ל לאדמו"ר הזקן: "פון פעטערבורג זייט איר פטור גיווארען אבער פון פעטער ברוך נאך נישט גיהאלפען גיווארען.

הבעש"ט יכל להאיר גם לעז

בתקופה שהרה"ק ר' ברוך ממעזיבוז היה בחילוקי דעות עם אדמו"ר הזקן, סיפר ר' ברוך לאדמו"ר הזקן: "כשהייתי בגיל שלוש, החזיקני הסבא הבעש"ט על ידיו הק' ושאלני מהי הלבנה, וענית לי: "ל"ב נתיבות החכמה" (ר"ת של "לבנה"). ענה לו אדמו"ר הזקן: "גם אם היה הבעש"ט אוחז עז על ידיו, הייתה אומרת כך" (כלומר דבר זה בא מכחו של הבעש"ט).

כ"ק אדמו"ר האמצעי

לא היה בזה העולם

בא' השנים התפלל הרה"ח ר' גרשון חן ביו"ד כסליו, - חג גאולת כ"ק אדמו"ר האמצעי ממאסרו, בבית-הכנסת בשכונת 'זכרון משה' בירושלים. לאחר התפילה דפק בידו על לבו בתרגשות ואמר: "שמעתי בעצמי מהרבי [הרבי הרש"ב] שאדמו"ר האמצעי לא היה בזה העולם".

כשאוכלים 'ביס' מיותר

פעם באו לאדמו"ר האמצעי בנוגע לאשה אחת שלא נפקדה בילדים, ואמר אדמו"ר האמצעי שעליה להקפיד לטעום בבוקר לפני התפילה. עשתה האשה כדבריו, ונפקדה. לאחר זמן נודע לאדמו"ר האמצעי שנולדו לה תאומים, ואמר: "כנראה שאכלה יותר מדי, און א איבריין 'ביס' – איז א מתנגד".... וכך היה, שא' הבנים גדלו והיה לחסיד, ה"ה הגה"ח ר' אליהו יוסף ריבלין ז"ל, ואחיו התאום היה ל"מתנגד".

חשיבותו של חסיד אחד

לאדמו"ר האמצעי היתה בת שהתחתנה עם הרה"ק יעקב ישראל מצ'רקאס זצ"ל - בנו של הרה"ק ר' מרדכי מצ'רנוביל. לימים הפך א' מחסידי צ'רנוביל לחסיד של אדמו"ר האצמעי. בפעם הבאה שנסעה בתו של אדמו"ר האמצעי לבית חמיה, אמר לה הרה"ק מצ'רנוביל: אימרי לאביך שישלח אלי בחזרה את החסיד שלי, ואם לאו – עדיף שתישארי גם את אצל אביך. כששמע זאת אדמו"ר האמצעי, אמר לה: תגידי לחמיך ש"חסיד א' חשוב אצלי יותר משבע בנות".

כ"ק אדמו"ר הצמח צדק

גילוי אלקות במוחש

סיפר הרה"ח ר' זעליג סלונים ז"ל: צאצאיו של כ"ק אדמו"ר ה"צמח צדק" אמרו בשמו של ה"צמח צדק" שבספר בראשית מאיר גילוי אלקות במוחש. ואכן, לא אחת אירע שה"צמח צדק" שקע ב"תרדמה" באמצע אמירת שנים מקרא וא' תרגום של ספר בראשית, והיו צריכים להקיצו.

כ"ק אדמו"ר מהר"ש

ה"שר שלום" ו"סוד השיריים"

הרה"ח ר' זעליג סלונים ע"ה סיפר ששמע, יחד עם הרבי, מהרבי הריי"צ את הסיפור הבא (ואחרי ששמעו את הסיפור חזרו עליו ביחד): הרבי מהר"ש רצה לראות את הרה"ק ה"שר שלום" מבעלז. הוא התחפש בבגדים של סוחר על מנת שלא יכירוהו ונכנס לבית-המדרש שהיה מלא מפה לפה בחסידים אשר חיכו לכניסתו של ה"שר שלום". תפס הרבי מהר"ש מקום בקרן זווית והמתין שם לבואו של הרבי. באותה תקופה כבר היה ה"שר שלום" סגי-נהור. מיד כשנכנס ה"שר שלום" לבית המדרש, במקום ללכת למקומו הקבוע, פילס לו דרך בין החסידים ופנה ישירות למקום בו עמד הרבי מהר"ש. כשהגיע למקום, פנה אליו ואמר: "יונגערמאן פון מיר באהאלט מען זיך נישט" ונטל אותו בידיו, והוליך אותו עד השולחן והושיבו לידו בראש השולחן.

תשורה משמחת נישואין – וואגעל – הוס, י' אדר ה'תשע"ג

פנה אחד החסידים אל ה"שר שלום" - בחשבו שמאחר שאינו רואה טעה בזיהויו של האיש - ואמר ל"שר שלום" שהאיש [הרבי מהר"ש] הוא סוחר. ליטף ה"שר שלום" את הרבי מהר"ש בגבו, ואמר: "יע, יע, א סוחר, א סוחר, אבער זיין מסחר אין דעם 'כי טוב סחרה' איז ג-א-א-ר אנדערש" (את המלה "גאר" הדגיש ואמר באריכות). כשה"שר שלום" חילק 'שיריים' בסעודה, הציע מהשיריים גם לרבי מהר"ש. אמר לו הרבי מהר"ש: אצלנו לא נהגו בחלוקת שיריים. השיב לו ה"שר שלום", שאם בכל זאת ייקח 'שיריים', יגלה לו את סוד ה'שיריים'. נענה הרבי מהר"ש לבקשתו, וה"שר שלום" לחש באזנו את סוד ה'שיריים' - 'אלף מילים בשלוש דקות' (כך שמע הרבי, ואילו ר' זעליג סלונים שמע: 'אלף מילים בחמש דקות'. ואמר ר' זעליג שמסתמא גירסתו של הרבי נכונה).

הסיפור שהרבי ביקש לברר את פרטיו

פעם כתבתי להרבי שבאחת ההתוועדיות האחרונות סיפרו את הסיפור עם הרבי מהר"ש בנוגע ל"אומן יד". הרבי ענה לי במכתב ש"כאן לא ידוע סיפור זה" וביקש שאכתוב לו את פרטי הסיפור. ביררתי שוב היטב את הפרטים אצל הרה"ח ר' יהושע ליפקין ז"ל, ששמע זאת מהמשפיע הרה"ח ר' אלטר שימחוביטש ז"ל. וזה דבר המעשה:

פעם קראו להגה"ח הרד"צ חן ז"ל לעלות לתורה בבית מדרשו של הרבי מהר"ש. ניגש הרד"צ לבימה, ובטרם התחיל לברך היכה באצבע צרדה, מרוב התפעלות ודביקות. לאחר התפילה העיר לו על כך הרבי מהר"ש, והרד"צ הצטדק ואמר: "כאשר קר – צריכים להתחכך ולהתחמם", אמר לו הרבי מהר"ש: "גם אני יכול לעשות כך, ובפרט שאומרים עלי שאני אומן בידי, אך אין צורך בזה".... כוונתו הייתה לזה, שלאחר הסתלקות אביו אדמו"ר הצ"צ הראה הרבי מהר"ש כתבים שונים שנותרו מאביו ומהם משמע שהוא – הרבי מהר"ש – צריך להיות ממלא-מקומו בנשיאות חב"ד. אך היו שצידדו בבנים האחרים של הצ"צ, והיה ביניהם מי שהעז לטעון שמאחר שהרבי מהר"ש הוא "אומן יד", אפשר שזייף (ח"ו) את כתב ידו של אביו!....

כל מי שיש בו יראת-שמים

סיפר הרה"ח ר' דוד גולדברג ז"ל: לאחד החסידים היה בן שיצא לתרבות רעה רח"ל, ואך בקושי הצליח החסיד להביא את בנו אל הרבי מהר"ש. הרבי דיבר עם הבן, אך דבריו לא השפיעו עליו. הגיב הרבי: "הרי אמרו חז"ל ש"כל מי שיש בו יראת שמים דבריו נשמעין", ואם כן, כנראה שצריכין לעשות תשובה...."הרכין הרבי את ראשו למשך דקות אחדות, ואח"כ הרים את ראשו ואמר "און איצטער?... "ומיד התחיל אותו נער לרעוד כדג והתחרט על מעשיו.

כ"ק אדמו"ר מהורש"ב

נולד רבי - והוא רבי

סיפר לי דודי-זקני, הרה"ח ר' חיים שניאורסאהן ז"ל: פעם שאלתי את הרז"א נ"ע (הרה"ק ר' זלמן אהרן-אחיו של הרבי הרש"ב): מאחר שאתה מבוגר מאחיק, הרבי הרש"ב, מדוע לא רצית לקבל על עצמך את עול הנשיאות? (אגב, ידוע שסבו הצ"צ אמר עליו [על הרז"א] 'דא רזא') ענה לו הרז"א: ידוע שבמשך הדורות היו כמה דרגות שונות בעניין של גילוי אלקות בעולם. לפני חטא עץ-הדעת היה ההבדל בין עולם-הזה לעולם-הבא רק כמו ההבדל בין בית לעלייה שבנויה על גביו, היינו שבעולם הזה היתה בחינת 'יחודא תתאה' ובעולם הבא היתה בחינת 'יחודא עילאה'. ואחרי חטא עץ-הדעת היתה ירידה בדרגת עולם הזה, ונשאר בו רק עניין הנבואה, ואחר כך נשאר רק בחינת 'בת קול', ואחר כך נשאר רק 'רוח הקודש', ודרגה זו נמשכת עד לאדמו"ר הצ"צ ועד בכלל [כאן שאל ר' חיים: ומה היה אצל הרבי מהר"ש? וענה הרז"א: גם אצל אבא זה נשאר]. ואחר כך התחיל העניין של "מושכל ראשון" [היינו, שמי שזוכה לדרגה זו, הנה כפי שנופל במוחו בהשקפה ראשונה – יודע הוא שכך היא האמת]. ועניין זה קיים אצלי ואצל אחי הרש"ב באותה מידה. אלא שאני מסוגל להניח את ה'מושכל ראשון' שלי בצד ולהכריע על-פי השיקול השכלי שבא לאחרי, ואז עלול להיות מצב של "הורג נפשות", ח"ו, אבל אחי הרש"ב נולד רבי והוא רבי.

איך ידע הרבי מיד שהיוזמה פסולה?

ועוד סיפר לי ר' חיים ז"ל, מה ששמע בעצמו מהגאון ר' חיים עוזר גרודז'ינסקי ז"ל: באסיפות הרבנים שהתקיימו בפטרבורג נגד היוזמות של תנועת ההשכלה, התנגדו הרבי הרש"ב נ"ע והגאון ר' חיים מבריסק ז"ל באופן קבוע לכל היוזמות. ר' חיים עוזר עצמו היה מי שהביא תמיד לפניהם את היוזמות השונות. באחת הפעמים, מיד כשהציג ר' חיים עוזר את העניין, עוד לפני שהתחילו לדון בזה – דחה זאת הרבי הרש"ב על הסף ולא הסכים כלל לדון בהצעה. במענה לתמיהתם של הרבנים איך אפשר לפסול דבר בטרם ידונו בו, השיב הרבי נ"ע: כשהייתי ילד, עוד קודם הבר-מצוה, למד אתי אבי קיצור שולחן-ערוך ואחר כך שולחן-ערוך. וכבר אז התחלתי לדעת "וואס מען מעג און וואס מען מעג ניט, וואס מען טאר און וואס מען טאר ניט". וכבר אז התחלתי להרגיל את עצמי לכך שכל דבר שאסור לעשותו – לא יהיה לי רצון לזה. ומאחר שהרגשתי עתה שאין לי רצון להצעה זו, ידעתי מיד שאסור להסכים לכך. ואמר ר' חיים עוזר: כששמעתי דבר זה מהרבי, רעדתי כולי וארכבותי דא לדא נקשן. וגם עכשיו, כשאני מספר לך על כך, ארכבותי דא לדא נקשן.

ההכנות של הרבי לאמירת חסידות

ועוד סיפר ר' חיים ז"ל: בדרך כלל אמר הרבי הרש"ב נ"ע מאמר דא"ח בכל שבת. אירע פעם שלא אמר מאמר בשבת, כששאלתיו למה לא אמר דא"ח בשבת זו, ענה לי: "איך בין ניט לייבע הופמן, (א' מגדולי החסידים ומקובל גדול) ער נעמט א שמעק טאבאק און זאגט דריי שעה חסידות. אבער איך טרייסל זיך אכט שעה פאר דעם מאמר, היינט האב איך ניט געהאט קיין כוח זיך צו טרייסלן"...

הכובע כיסה את המצח

ר' חיים ז"ל סיפר שהרבי הרש"ב נ"ע היה חובש לראשו כובע רוסי, שהיה מכסה גם מצחו, פעם נשאל ע"י אחד האדמו"רים מדוע הוא חובש כובע שמכסה את מצחו. הרים הרבי

תשורה משמחת נישואין – וואגעל – הוס, י' אדר ה'תשע"ג

הרש"ב את כובעו מעל מצחו ואמר בדרך צחות: "עס איז גארניט אנגעשריבן דא" (= היינו שאינו מנסה להסתיר שום דבר).

כמה גרוע תאוות ממון

הגה"ח ר' משה לייב שפירא ז"ל סיפר שהיה א' שהיה מספר לרבי הרש"ב סיפורים חסידיים, על תשעים אחוז מהסיפורים אמר הרבי: "א חסידישע מעשה", אך כשסיפר לו את הסיפור הבא שתק: הזכירו פעם לפני אדמו"ר הזקן את דברי הגמרא שחכמים ביטלו את היצר הרע של ע"ז, ואמר "כן, כן, אבל החליפוהו ביצר של תאוות הממון. ואיני יודע מה הועילו בזה".

לזהות את הרבי – יכול גם גוי

הגה"ח הרב ר' עזריאל זעליג סלונים ז"ל היה אומר: אילו היו מושיבים את הרבי הרש"ב נ"ע עם כל גדולי דורו, והיו קוראים לאיוואן (היינו גוי מהשוק) ומבקשים ממנו לזהות מיהו כאן הרבי – היה מזהה!

כל החולק על הרבי מליובאוויטש....

סיפר ר' זעליג סלונים: באחת מאסיפות הרבנים בפטרבורג, היו הרבי הרש"ב והגאון ר' חיים מבריסק בדעה קיצונית נגד כל ההצעות, בעוד שרבנים אחרים התייחסו באופן פושר יותר. היה שם אחד מהרבנים שהתייחס להצעות באופן פחות קנאי, וה"חפץ חיים" אמר לו שמי שחולק על דעתו של הרבי מליובאוויטש שייך לעדת קורח. הגיב אותו רב: "אם כן, אני שייך לעדת קורח!" כשסיפרו זאת לרבי הרש"ב, חייך ואמר: "לר' ישראל מאיר כבר יהיה על מה שיערוך (פראווען) ק"ש שעל המיטה...".

אגב, בתקופה האחרונה לחייו, בכה ה"חפץ חיים" רבות, מאימת יום הדין של מעלה, ולא יכלו להרגיעו.

ניגון שתוכנו עבודה בסדר והדרגה

בספר 'תורת שלום' מודפסת שיחה שאמר כ"ק אדמו"ר הרש"ב נ"ע בשמחת תורה תר"פ: לאחר שניגנו את הניגון של ר' אהרן שו"ב [חריטונוב], אמר הרבי נ"ע שלמד מניגון זה סדר בעבודה, שצריכה להיות הליכה מדרגה לדרגה באופן מסודר, שמתחילים בעבודת הלילה, ק"ש שעל המיטה וכו', ואחר כך אפשר לעבוד את עבודת הבוקר בסדר מסודר, ואם לא אז אין ביד האדם לא הא ולא הא, עי"ש באריכות.

ושמעתי מר' זעליג סלונים ז"ל שהיה שם באותה התוועדות, וזכר את הניגון הזה והוא ניגון קכ"ב ב'ספר הניגונים' (ושם כתוב "ניגון להתוועדות", ללא ציון מקורו).

לאחר שנמצאים בהתוועדות של הרבי

סיפר ר' זעליג סלונים ז"ל: היה ראש ישיבה לא חסידי, שהיה מיודד עם הרבי הרש"ב נ"ע. פעם הגיע להתוועדות של הרבי. באותה התוועדות אמר הרבי: "א חסידישע ביסל 'משקה' איז גאר א סאך העכער פון א מתנגדישען פלפול". לאחר מכן אמר אותו ראש ישיבה: "אילו לא הייתי נוכח בהתוועדות אצל הרבי, והיו אומרים לי דבר כזה – לא רק בשם הרבי, אלא אפילו בשם הבעש"ט – אזי הייתי אומר שאינני מאמין שהוא אמר כך, או שהייתי מתייחס לדברים בביטול. אבל לאחר שהייתי בהתוועדות ושמעתי איך הרבי אומר זאת, הרגשתי שכך הם הדברים (אז אזוי איז דאס).

הוראה ל'תמים' לקראת הנישואין

מה שאמר כ"ק אדמו"ר מוהרש"ב נ"ע להגה"ח הרב שאול בער זיסלין ז"ל בטרם נסיעתו משיבת 'תומכי תמימים' לקראת נישואיו:

ההסכם שביום החופה זהו הקשר לכל ימי החיים. והעלייה שתוכל להפיק ע"י האשה, שהיא נעשית לעזר, היא עלייה עצומה מאוד שאין ביכולת האדם להשיגה בהיותו לבדו. אל תחשוב שנסעת מכאן ועזבת את הישיבה, אלא רק השארת כאן את חבריך באמצע העבודה, מפני שאתה צריך לנסוע כדי לקיים דבר נעלה, אך תמיד תהיה דעתך פה. (ממכתב הרב זיסלין ז"ל לר' פסח שיחי' מן).

בכה בהזכרת עשרה הרוגי מלכות

סיפר לי הרה"ח ר' יעקב יצחק קאדאנער שי' (בן הרה"ח ר' מענדל קאדאנער), מה ששמע כמה פעמים מהמשפיע הגה"ח הרב שמואל לויטין ז"ל:

באחת השנים, כשאמרו בתפילת יום כיפור את הקטעים על 'עשרה הרוגי מלכות' בבית מדרשו של הרבי הרש"ב נ"ע, בכה מאוד הגה"ח הרב מענדל חן נ"ע. חסיד ששם משפחתו מאניסזאהן הסתכל עליו וחייך, בשעת מעשה הביט הרבי הרש"ב על שניהם, לאחר מכן שאל הרבי את החסיד מאניסזאהן מדוע צחק כשהביט על ר' מענדל חן. ענה החסיד מאניסזאהן: צחקתי על כך שהוא בכה בעת הזכרת עשרה הרוגי מלכות. הסביר לו הרבי הרש"ב שיש לבכות בגלל שתי סיבות: א) על התגברות הקליפות. ב) משום שזה מעורר את כוח המסירות-נפש. (וסוף הסיפור הוא ששני החסידים הללו נהרגו על קידוש השם: ר' מענדל חן הי"ד נהרג בפרעות בשנת תרע"ט, והחסיד מאניסזאהן נהרג בימי מלחמת העולם השנייה).

כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ נ"ע

דבקותו של הרבי בעת ברכת המזון

סיפר הרה"ח ר' רפאל כהן ע"ה, בשם ר' יצחק קירשנבוים שהיה נוכח בשעת מעשה: פעם ישב הרבי הריי"צ בהתוועדות, וחתנו הרש"ג ישב לידו. באמצע ברכת המזון התעלף הרש"ג, וכדי להעיר אותו שפכו הרבה מים על הריצפה וכן הביאו רופאים למקום, לאחר שהתעורר הרש"ג מעלפונו, ולאחר שכל הריצפה היתה מלאה במים, הבחין הרבי הריי"צ בזה בסיום ההתוועדות ושאל מדוע שפכו כאן מים.

כך מנגנים ניגון?

כשהרה"ח ר' שמואל זלמנוב ז"ל ניגן את 'ניגון הכנה' (הניגון של ר' בערל משה'ס) לפני הרבי הריי"צ, אמר לו הרבי: אם ר' בערל היה שומע אותך כשאתה מנגן זאת, היה אומר לך: "כך מנגנים ניגון?!".

כ"ק אדמו"ר זי"ע

"הרה"ק מבעלזא על הרבי"

דודי-זקני הרה"ח ר' חיים שניאורסאהן ז"ל סיפר לי שהיתה תקופה קצרה ששהה יחד עם כ"ק אדמו"ר נשיא דורנו בברלין. פעם רצה הרבי לראות את הרה"ק רבי אהרן מבעלזא זצ"ל, שהגיע אז לברלין, וביקש מר' חיים שייקחנו אל הרה"ק מבעלזא אך לא יאמר לו מיהו, כשניגשו אליו, אחז הרה"ק ר' אהרן בידו של הרבי זמן ממושך, ולא הרפה ממנו. כשהבחין ר' חיים בכך, אמר לרבי אהרן שזהו חתנו של הרבי מליובאוויטש. הגיב ר' אהרן: "הרגשתי שזוהי יד חמה".

מהיום תיקראו "רבי"

דודי ר' חיים הנ"ל היה כותב לכ"ק אדמו"ר סיפורים שונים בסגנון פתוח מאוד. להלן אחד הסיפורים שכתב לרבי אחרי הסתלקות הרבי הריי"צ: דודו של אדמו"ר הצ"צ, ר' יוסלה, שאל פעם את הצ"צ מהו הביאור בדברי הזוהר המוקשים במקום פלוני. ענה לו הצ"צ שבחלום הלילה פירשו לו באופן כך וכך את מאמר הזוהר הזה. במענה לזה כתב ר' יוסלה להצ"צ: "גם לי פירשו בחלומי פירש זה, אך היות שאני שכחתי זאת ואתה לא, לכן מהיום אתה לא 'מענדל' אלא 'רבי'. וסיים ר' חיים במכתבו לרבי: וגם עכשיו, מהיום לא תיקראו 'ר' מענדל' אלא 'הרבי' (כי עד אז היה כותב לרבי בתואר ר' מענדל).

ביקור השלוחים אצל הרה"ק מבעלזא

לפני יציאת עשרת השלוחים לארץ הקודש בקיץ תשט"ז, הורה להם הרבי שיבקרו אצל הרה"ק מבעלזא. והגבאי שלו, ר' שלום ע"ה אמר להם שהרה"ק אמר שזוהי חשיבות גדולה בשבילו – שהרבי שלח אותם אליו.

הפיוט שאיננו אומרים

סיפר הר"ר יוסף שיינבערגער ע"ה, שהיה מזכיר 'העדה החרדית': כשהייתי ב'יחידות' אצל כ"ק אדמו"ר מליובאוויטש, שאלתיו את השאלה הבאה: ישנו פיוט שחיבר יהודה אריה מודינה, והכל נוהגים לאומרו בתפילת יום-כיפור קטן "יום זה יהי משקל כל חטאותיי". שאלתי: מדוע אומרים פיוט זה, והרי ידוע שמחברו היה כופר בקבלה? אמר לי הרבי: "הרי אנו איננו אומרים זאת". לאחר מכן אמרתי לרבי, שכתגובה על ספרו "אריה שואג" הוציא ר' אייזיק חבר (מתלמידי הגר"א) את הספר "כלב נובח". אך הרבי משך בכתפיו לשמע ביטוי זה, והיה נראה עליו שמאוד לא אהב לשמוע את זה.

אגב, על מנחם עזריה מן האדומים, כותב המהר"ל מפראג שצריכים לשרוף את ספריו.

נחלי דמעוֹת זלגו מעיני הרבי

הגה"ח הרב יעקב לנדא ז"ל היה מגיע מדי שנה בי"ט כסלו לשאת את הנאום המרכזי בהתוועדות שנערכה בבית-הכנסת חב"ד בשכונת מאה שערים בירושלים. פעם נסעתי איתו בליל י"ט כסלו במונית מכפר-חב"ד לירושלים, ובמהלך הנסיעה מחה בחריפות על כך שבהתוועדות שהתקיימה בבית-הכנסת 'בית מנחם' בכפר-חב"ד אמרו (בלילה) את פרק התהילים של הרבי.

פעם חזרו את המאמר ד"ה "מים רבים" שאמר הרבי בשנת תשי"ז, וכמה מהנוכחים פיטפטו בשעת חזרת המאמר. קם הרב לנדא וצעק: "שמעתי שכשהרבי אמר מאמר זה זלגו נחלי דמעוֹת מעיניו, ואתם מדברים באמצע?!..."

סליחות בעשי"ת

באחת ה'יחידות' דיבר ר' זעליג עם הרבי על העניין של אמירת 'סליחות' בעשי"ת, ואמר לו הרבי שבימי הסליחות שבסוף אלול העבודה היא לעשות תשובה ע"י דיבור ואמירת סליחות, ואלו בעשי"ת העבודה נעלית יותר. שאל ר' זעליג את הרבי: הרי הרבנית רבקה (אשת הרבי מהר"ש) היתה עושה בלויבאוויטש מניין לאמירת 'סליחות' אמר לו הרבי: "איר זייט פון די נשים?!".

סיפורי ר' חיים שניאורסאהן

הרה"ח ר' חיים שניאורסאהן ז"ל, שהיה אחיו של סבי הרה"ח ר' מנחם שמואל שניאורסאהן ז"ל היה 'בעל שמועה', ושמעתי מפיו כמה וכמה סיפורים, שחלקם מובאים להלן:

אדם קרוב אצל עצמו

סיפר, שפעם אירעה שריפה שפגעה ברכושו ובשדותיו של הרה"ק הרז"א נ"ע – אחי כ"ק אדמו"ר הרש"ב – כשנודע על כך להרז"א, הלך למקום בשלוות נפש גמורה וביקש לברר האם יש שם בעלי-חיים שאפשר עדיין להצילם מהשריפה. כשנשאל איך הוא מסוגל להישאר כל-כך בשלווה ובמרגוע למרות הנזקים הגדולים שספג, ענה: "אילו הייתי שוקע בעצבות, אזי היו מגיעים קרובי וידידי להרגיעני, עד שהיו מצליחים להשיב את נפשי. ובכן, מי קרוב אלי יותר ממני? אמרתי אפוא לעצמי את כל דברי ההרגעה שקרובי היו מסוגלים לומר לי, וכך נרגעתי בתוך רגעים אחדים...."

נפטר כשחיוך על פניו

סיפר לי ר' חיים הנ"ל שהרז"א אמר לו: "כשאפטר מן העולם – אפטר כשחיוך על פניי". וכשהגיע ר' חיים לביתו של הרז"א לאחר פטירתו (במרחשוון תרס"ט), אמרו לו בני משפחתו, כי הרז"א הורה להם זמן קצר קודם פטירתו לומר לר' חיים שניאורסאהן שהוא אכן נפטר כשחיוך על פניו....

בן בית אצל הרבי

ר' חיים סיפר שהרבי הרש"ב נ"ע לא הסכים לקבל ל"יחידות" את סבו הרה"ח ר' אברהם זלמן (המכונה ז'אמקע') שניאורסאהן, ואמר שהוא שייך אל אביו, הרבי המהר"ש נ"ע. אלא שמכיוון שהוא בן-בית אצלם, יכול הוא להיכנס אליו כל אימת שירצה.

כאמור, ר' ז'אמקע היה בן-בית אצל הרבי מהר"ש. היו זמנים שהרבי מהר"ש הסתגר בחדרו ולא הניח לאיש להיכנס. פעם התחשק לר' ז'אמקע לראות את הרבי מהר"ש באותה שעה והציץ דרך סדק שהיה בקיר. לפתע נתקף כאבים עצומים, ומיד רץ וירד במדרגות הבית, ואך בקושי הצליחו להשיב את נפשו, כשסיפרו זאת לרבי מהר"ש אמר: "מי ביקש ממנו להסתכל?..."

סיפור זה מזכיר את הסיפור על ה"חוזה" מלובלין זצ"ל, שהיה נוהג שלפני שירד לשהות במחיצת חסידיו, היה נכנס לכמה דקות לחדר צדדי, ואף א' לא ידע מה הוא עושה שם.

תשורה משמחת נישואין – וואגעל – הוס, י' אדר ה'תשע"ג

פעם הציץ א' החסידים וראה אותו מעיין ברמב"ם, ולפתע התעוור (וכנראה, זוהי מדריגה כזו שאצל הצדיקים עצמם ישנה בחינה של "כי לא יראני האדם וחי").

נולדתי בי"א ניסן תרס"ב

ר' חיים כתב לרבי בתקופה של תחילת הנשיאות, וביקש שהרבי יכתוב לו את תאריך יום ההולדת שלו, כי הוא רוצה לומר את פרק התהילים המתאים לשנות חייו של הרבי (כפי שהורה הרבי בקשר לפרק התהילים של הרבי הרי"צ). במכתב (כללי פרטי) שהרבי ענה לו, הוסיף הרבי בכתב יד – קדשו: "נולדתי בי"א ניסן תרס"ב".

סיפורי ר' משה לייב שפירא ז"ל

להלן סיפורים אחדים ששמעתי מהגאון החסיד הרב משה לייב שפירא ז"ל, ראש ישיבת 'תורת אמת'.

סיפר מה ששמע מאנשים ששמעו מיודעי דבר: אחד הספרים שלא משו מתחת ידו של הגאון רבי עקיבא אייגר זצוק"ל היה 'שולחן ערוך הרב' (שהביא לו אדמו"ר האמצעי בעת פגישתו עמו, כידוע שנפגשו במקום מרפא).

סיפר שהרבי הרש"ב נ"ע נהג בכל ה'מנהגי סבתא'. ולדוגמה לאחר שהתעטש. היה מושך באזנו.

סיפורי ר' אלטער שימחוביטש נ"ע

כשמתבוננים בהוי' אחד

המשפיע בישיבת 'תורת אמת', הרה"ח ר' אלטר שימחוביטש ז"ל, הלך בתהלוכה עם תלמידיו בשמחת-תורה ליד בית-הרפואה 'שערי צדק'. כשעברו מול חדר מסויים, אמר להם "כאן איבדתי את בני יחידי [היו לו כמה בנות, אבל בן – היה לו רק אחד] אבל כשמתבוננים בהוי' אחד – אין לזה שום תפיסת מקום" (האט דאס קיין באטרעף ניט.

[ובקשר לזה יש לציין שמהשפיע הרה"ח ר' מענדל פוטרפס ז"ל היה שבור מאוד בהלווייתה של בתו (מרת ליברוב ע"ה), שנפטרה בשנת תשל"א, לאחר שכבר איבד בשנות המלחמה ברוסיה שניים מבניו. ואחז בזקנו ואמר לעצמו: "מענדל, מענדל – א וואו איז דער "להשכילך בינה"? (תניא איגרת הקודש פרק י"א, שם מבואר באריכות העניין שאין רע יורד מלמעלה והכל טוב עי"ש באריכות).

אשתו של ר' אלטער נפטרה בצעירתה, והשאירה שתי תינוקות ששכבו בעריסות. באותה תקופה חלה ר' אלטער במחלת השחפת, וכשחומו הגיע לארבעים מעלות!! ישב ר' אלטר לצד שתי העריסות, נענע בשתי ידיו את העריסות תוך שהוא מתייגע על הבנת מאמר חסידות.

סעודת השבת של ר' אלטער

שמעתי מאחד מילדיו של הרה"ח ר' משה גורארי ז"ל: היה בחור בשם צאנץ שהיה מתלמידיו של המשפיע הרה"ח ר' אלטר שימחוביטש ז"ל. ופעם חיכה הבחור שר' אלטר יסיים את תפילתו בשבת כדי ללוותו בדרכו הביתה. כשהגיע עם ר' אלטר לביתו, ראה

תשורה משמחת נישואין – וואגעל – הוס, י' אדר ה'תשע"ג

שמונחת על השולחן חלה יבשה, ותו לא. כשראה ר' אלטר שהבחור מתפלא על כך, אמר לו: "האמן לי, בשביל משפיע ב'תומכי תמימים' – גם זה יותר מדי".

העבירה הכי גדולה אצל חסידים

המשפיע הרה"ח ר' משה וובר ז"ל היה אומר בשם המשפיע ר' אלטר ז"ל: העבירה הכי גדולה שיכולה להיות אצל חסידים ותלמידי 'תומכי תמימים' היא כאשר לא מתפללים (היינו, שאין עוסקים בעבודת התפילה).

ה"וידע כל פעול" של ר' אלטר

הרה"ח ר' דוד גולדברג ז"ל, שהיה מתלמידיו של המשפיע ר' אלטר שימחוביטש ז"ל, סיפר שפעם אמר ר' אלטר בתפילת ר"ה את המלים "וידע כל פעול כי אתה פעלתו" בניגון כה עמוק ולבבי, עד שאשה שעמדה בעזרת נשים פרצה בבכי מר.

סיפורי ר' אברהם פאריז

רק לישיבת ליובאוויטש

סיפר הרה"ח ר' אברהם פריז ז"ל: מעשה בא' מחסידי סלונים, שחי בתקופת הרבי הרש"ב נ"ע, והיה לו בן שהתלבט אם ללכת ללמוד בליובאוויטש או בישיבתו של הרב ריינס. ההתלבטות היתה משום שבישיבתו של הרב ריינס למדו כל היום גמרא, אך היא

תשורה משמחת נישואין – וואגעל – הוס, י' אדר ה'תשע"ג

השתייכה לחוגי ה'ציונים'. ואילו בליובאוויטש לא היו 'ציונים', אך למדו כמה שעות ביום חסידות. כשהלך להתייעץ עם רבו - האדמו"ר מסלונים, אמר לו רבו:

אפילו אם בליובאוויטש ילמדו 24 שעות ביממה רק רוסית, ואפילו לא מילה אחת של קודש, ובישיבתו של הרב ריינס ילמדו 24 שעות ביממה רק בלשון הקדש בכל זאת עליך לשלוח את בנך לליובאוויטש ולא לישיבתו של הרב ריינס.

כל יום – יום כיפור

כשהרה"ח ר' אברהם פאריז ז"ל הגיע בצעירותו לישיבת 'תומכי תמימים' בליובאוויטש וראה את עבודת התפילה של תלמידי ה'תמימים' התבטא: "אצלם זה יום-כיפור כל יום.

ומעניין שכאשר ביקרתי בבוסטון לפני 50 שנה, ראיתי שם חסיד קשיש, מחסידי פולין, שהכיר את החסיד הרד"צ זצ"ל ואמר כהאי ליסנא: "אצלו – כל יום היה יום-כיפור".

המאמר שלא נאמר

הרה"ח ר' אברהם פאריז ע"ה היה מעתיק כתבי-יד של מאמרי דא"ח עוד בצעירותו. פעם לן בביתו של הגה"ח הרב גרשון חן ע"ה ומצא אצלו כתב – יד של המאמר ד"ה 'פתח אליהו' תרנ"ב – מאמר עמוק וארוך מאוד שנכתב ע"י הרבי הרש"ב נ"ע אך לא נאמר, והרבי נ"ע נתן אותו לר' גרשון חן כדי שיעיין בו. בשעה שר' גרשון עיין במאמר, נרדם בשעת מעשה, ור' אברהם ניצל את ההזדמנות והוא לקח את המאמר הנדיר לעצמו, על מנת להעתיקו ולפרסמו בין החסידים. כשנודע על כך לרבי נ"ע, אמר: אילו ידעתי מראש שכך יהיה (היינו שיחטפו את המאמר ויעתיקוהו) – כבר הייתי אומר את המאמר ברבים!

זעהן וועגן פרנסה

סיפר לי אאמו"ר ז"ל: הרה"ח ר' אברהם פאריז ע"ה, בתקופת שהותו בארה"ב בשנות השי"ן המוקדמות, היה מעתיק את מאמרי ושיחות כ"ק אדמו"ר מוהרי"צ ובזה היה משקיע את רוב זמנו. פעם אמר הרבי זי"ע אודותיו להרבי הרי"צ: "ער דארף זעהן וועגן פרנסה". ומני אז, כשהיה ר' אברהם הולך ברחוב, היה מביט על החנויות ועל המוצרים שבתוכן, כדי להסתכל על פרנסה!...

סיפורי ר' חיים שאול ברוק

דורש את הנקודה

המשפיע הגה"ח ר' חיים שאול ברק ז"ל היה מתוועד תמיד על אותו עניין, וככל שנמשכה ההתוועדות היה חוזר תמיד לשורש העניין. זכור לי שפעם דיבר במשך התוועדות שלימה על העניין של "כל מקום שהנקודה רבה על הכתב – אתה דורש את הנקודה", והסביר שה'נקודה' הפנימית של כל העניינים היא הדבר החשוב ביותר.

תפקידו של מטאטא זהב

ר' שאול ברוק היה אומר שלהשתמש בתורת החסידות כדי להיות זהיר בעניינים של סור מרע ועשה טוב בפועל ממש, זה בדיוק כמו לקחת מטאטא של זהב ולגרוף באמצעותו זבל וצואה. משום שהזהירות בעניינים של קיום מצוות מעשיות צריכה להגיע מלימוד 'קיצור שולחן ערוך', ואילו לימוד החסידות אמור להיות מנוצל לעניינים נעלים יותר. עם זאת, היה מוסיף ואומר, שאם גם כששתמשים במטאטא של זהב לא מצליחים לגרוף את הזבל – זהו דבר גרוע ביותר!!

לתקוע בראש את ה'אחד'

סיפר הרה"ח ר' חיים שאול ברוק ז"ל: אמר כ"ק אדמו"ר הזקן: האות דלי"ת של 'אחד' שבפסוק 'שמע ישראל' נראית כמו פטיש. ללמדך שצריכים להחדיר זאת לתוך הראש עם פטיש ("אריינהאקן אין קאפ מיט א האמער").

שונות

אורך הפאות בלויבאוויטש

כשר' זעליג סלונים היה ילד קטן נפטר אביו, ואמו התחתנה בשנית עם איזה "גוטער איד" מצפת. הבן זעליג נהג כמו בעל-אמו וגידל פאות ארוכות. עוד לפני שהיה בר מצוה לקחתו אמו ללויבאוויטש, ושם היה אחד ממשפחת אליעזרוב (ר' לייזר שמעון או ר' שלמה לייב) שרצה לקצר את פאותיו, אך הוא בכה מאד וביקש שלא יעשו לו זאת. עד שהרבנית רבקה אמרה לו שעד סוף האוזן אפשר לחתוך, ואז הסכים.

(אגב הגה"ח ר' שמואל לויטין ז"ל לא רצה לגזוז את פיאותיו הארוכות, כי ברוסיה היתה לו מסירות-נפש עליהן).

שבח או הפכו?

ר' צבי קאפשיץ היה גר בסביבות אנ"ש, וסיפר ששיבחו לפני הגה"ח הרד"צ חן ז"ל את בנו הגה"ח ר'מענדל ז"ל שהוא גאון עצום ויש לו ידיעות נרחבות גם בשפה הרוסית. אמר להם הרד"צ: אם לא היה בקי בחכמות חיצוניות וכדומה – הייתי שבע רצון יותר.

תשורה משמחת נישואין – וואגעל – הוס, י' אדר ה'תשע"ג

אגב, שמעתי שהגה"ח ר' מענדל חן היה אחד מאלה שהרבי הרש"ב אמר עליהם שמהם בלבד כבר כיסה את הוצאות ה'קרן' של ייסוד ישיבת 'תומכי תמימים'.....

מי מסוגל לתת פקודה למלאכים?

הגה"ח הרב שמריהו ששונקין ז"ל, כשהיו מנגנים את הניגון "עסן עסט זיך", היה אומר: "הרי אם תכאב לך הבטן ולא תוכל לאכול – לא תנגן ניגון ותתמרמר על כך שאינך יכול לאכול אלא תלך לרופא, אם כן, מדוע כשאינך מצליח ללמוד או להתפלל אתה מסתפק בניגון ואינך קם ועושה מעשה? ... זאת ועוד: האם ניסית בכלל להתפלל כראוי? אולי אם תנסה, תראה שהתפילה כן הולכת כראוי ("אז עס דאווענט זיך יא")...

ר' שמריהו היה גם מעיר על כך שאומרים בפסוקי דזמרה "הללוהו כל מלאכיו, הללוהו כל צבאיו": הרי אנו מתכוונים לצוות על המלאכים שיהללו את ה', ואיך יכול אדם עייף שמתפלל בלי חיות לתת פקודות למלאכים?!

כשהולכים למקווה בבוקר

סיפר המשפיע הרה"ח ר' משה-יהודה הכהן רייכמן ז"ל: פעם לא טבלתי במקווה בבקר לפני התפלה. אחרי התפלה אמר לי הרד"צ ז"ל [שהתגורר בסוף ימיו בירושלים] "כשטובלים לפני התפלה ה'ברכת כהנים' היא באופן אחר לגמרי" (היינו שהרד"צ ראה ברוח הקודש שלא טבל).

זכותה של משפחת סולובייצ'יק

שמעתי מהרה"ג ר' מאיר סולובייצ'יק, בנו של הרה"ג ר' וועלוול ז"ל (שבילדותנו למדנו יחדיו בת"ת 'עץ חיים' בירושלים) מה שמקובל במשפחתם: שזה מה שמשפחתם זכתה

תשורה משמחת נישואין – וואגעל – הוס, י' אדר ה'תשע"ג

להקים גדולי ישראל דור אחרי דור, הוא בזכות זה שהסבא, הגאון ר' חיים מוולוז'ין לא חתם על החרם שהפיצו בזמנו נגד תנועת החסידות, למרות שהיה תלמיד של הגר"א. (אגב, כ"ק אדמו"ר זי"ע אומר שניכר מספרו של ר' חיים - 'נפש החיים', שלמד תניא).

מסירת נפש על שמירת העיניים

סבי מצד אמי, הר"ר יצחק-אייזיק אייכנשטיין ז"ל, נפטר בגיל צעיר, בטרם הגיע לגיל חמישים. וזה דבר המעשה: באותה שנה שרר רעב גדול בארץ הקודש, ובסביבות חג הפורים נסע סבי עם משלחת מיהודי ירושלים, בהם הר"ר מרדכי רבינוביץ (דודו של הר"ר בנימין רבינוביץ ז"ל), לגייס כספים לצדקה אצל יהודי יפו. באחד הבתים יצאה לקראתם אשה בשרוולים קצרים. באותו רגע אמר סבי: עדיף לי למות, ולא להגיע למקומות כאלה!. ואכן, זמן קצר לאחר מכן חלה ונפל למשכב שממנו לא קם עוד.

הישיבה במנצ'סטר

סיפר הרה"ח ר' בן ציון שם-טוב ע"ה: הרה"ח הרב ניסן דובאוו ז"ל היה משגיח בישיבה במנצ'סטר שלא היתה ישיבה חבד"ית, אך הרב דובאוו הנהיג שם מנהגי חב"ד – לימוד חסידות, ניגונים וכו' (כל בניו של ר' בן-ציון למדו בצעירותם בישיבה זו). והרבי אמר לו, שישיבה זו היא ישיבה שלנו ("אונזערע ישיבה"), אלא שלא ניתן לה השם "תומכי תמימים".

ע"כ מרשימת סב הכלה שתחי'.

תשורה משמחת נישואין – וואגעל – הוס, י' אדר ה'תשע"ג

להלן כמה סיפורים מהרבי שרשם אבי הכלה שיחי':

סיפורים נפלאים של הרבי ששמעתי ממקורות נאמנים – על פי רוב מפי בעל המעשה בעצמו.

הבן יצא בדרך נס מסכנה

א) הרה"ח ר' מענדל שיחי' מרוזוב מספר סיפור שהיה עד לזה: יהודי מרוסיה שהיגר לארה"ב סיפר לר' מענדל שהבן שלו – שעדיין היה גר ברוסיה - בסכנה מכיוון שרצו לשלוח אותו לטשרנובל לנקות את המקום מהקרינה הרדיואקטיבית מהתאונה בכור האטומי שהיה שם, כידוע שכל אלו שהלכו לשם חלו ומתו. ר' מענדל אמר לו שיבא ביום ראשון להרבי לקבל דולר וברכה מהרבי. כשעבר אצל הרבי והזכיר את הבן אמר לו הרבי שיבא הביתה לשלום, היהודי הלך הצידה והתחיל לבכות אמר לו הרבי מה אתה בוכה הרי אמרתי לך שיבא הביתה. אחרי זמן הגיע לר' מענדל וסיפר לו שלא רק שלא שלחו אותו לטשרנובל אלא שיצא מרוסיה והגיע לארה"ב. וסיפר לו את פרטי הדברים: הסדר היה שכל החיילים שקראו אותם לשם התאספו למקום מסויים ומשם נסעו באוטובוס לטשרנובל, הבן שהיה בין הקרואים הגיע לשם והמפקד קרא מתוך רשימה את כל השמות ואת השם שלו לא קרא, הוא פחד ושאל מהמפקד מה איתו? המפקד ענה לו "אידיוט תסתלק מפה", וכך ניצל בדרך נס ואח"כ יצא לארה"ב. היהודי הלך ביום ראשון להודות לרבי על הנס הגדול ור' מענדל עמד מאחוריו, הרבי ענה לו דאנקען דארף מען דעם אויבירשט'ן. שמעתי מהרה"ח ר' זלמן שיחי' מרוזוב בנו של ר' מענדל.

הרבי נתן תאריך

ב) סיפר לי חבר שלי – הרוצה בעילום שמו - שלא נתברך בילדים במשך תשע שנים אחרי נישואיו, כל הזמן היה בקשר עם הרבי בייעוץ וכו'. פעם א' אמר לו הרבי ע"י המזכיר הרה"ח ר' בנימין שיחי' קליין – "שיפסיק לטפל ברופאים מכיוון שיהי' טוב" הוא הפסיק עם הטיפולים כמו שנצטווה. אחרי שנה וחצי קיבל מכתב מא' הרופאים לאמר שיש התקדמות

תשורה משמחת נישואין – וואגעל – הוס, י' אדר ה'תשע"ג

בעניינו ע"כ יבא להתייעץ וכו', שאל את הרבי והרבי ענה לו שישאל עוד רופא, אחרי ההתייעצות עם הרופא השני לא היה הענין ברור מבין שני הרופאים, ע"כ החליט שישאיר את הענין כמו שהרבי ענה לו מזמן שיפסיק עם הטיפולים. בחודש אלול (כמדומני בשנת תשמ"ט) הזכיר את מצבו אצל הרבי וענה לו "שימתין עד אחרי החגים", אחרי החגים הזכיר עוה"פ וענה לו: "שימתין עד כסליו", בכסליו נפקדה אשתו עם הילד הראשון, והיום יש להם ב"ה משפחה ברוכה עם ילדים.

אם הרבי אומר בת יהיה בת

ג) באה"ק בעיר גני תקוה היה גר יהודי בשם ר' משה שיחי' ברנדלר (אח"ז עבר לצפריה ליד כפר חב"ד) באותו הזמן היה בן שישים שנה ואשתו בת חמישים - יש להם ארבעה בנים הבן הכי צעיר היה אז בן עשרים שנה. ועברו הוא ואשתו אצל הרבי בחלוקת הדולרים, הרבי נתן לו דולר א' לכל א' מבני המשפחה, אח"כ נתן לה הרבי דולר נוסף ואמר "זה בשביל הבת" האשה שאלה אצל הרב גרונר מה פי' הבת? איזה בת? הוא לא ידע מה לענות לה ואמר לה אולי זה בשביל כלתה. אחרי זמן לא הרגישה טוב וביקרה אצל רופאים ומכיוון שהיתה כבר מבוגרת עשו לה את כל הבדיקות חוץ מבדיקת הריון, אבל מכיוון שלא הוטב לה עשו לה גם את הבדיקה הזאת והתברר שהיא בהריון. הרופאים אמרו שצריכים להפיל את הילד בגלל כל מיני חששות. האשה שאלה את הרבי מה לעשות? ענה הרבי ואמר לה "מוטב שתלך לעזרת נשים ותגיד כמה פרקי תהלים ותפסיק עם כל הרופאים" וכך עשתה וילדה בת בריאה ושלימה לאורך ימים ושנים טובות.

אני גרתי אז ממולו וראיתי אותו (ושערות לבנות לראשו) מטייל ברחוב עם אשתו בעגלת תינוק חדשה כמו זוג צעיר ושאלתי אותו את הסיפור (שהיה מפורסם בעיר) וסיפר לי כנ"ל.

אדמו"ר הזקן פסק על עצמו שהוא נביא

ד) הרה"ח ר' יוסף וויינברג ז"ל היה נוסע לדרום אפריקה לאסוף כסף לתו"ת הוא התאכסן אצל א' מחשובי החסידים שם, האשה שהיתה חולה במחלה מסוכנת ביקשה ממנו לשאול את הרבי אם היא תחיה. כשהגיע בחזרה לניו יארק ונתן דו"ח לרבי על הנסיעה - כתב את שאלתה על פתק ושם על שלחן הרבי. הרבי הסתכל בפתק ושאל: האם נביא אני

תשורה משמחת נישואין – וואגעל – הוס, י' אדר ה'תשע"ג

ששואלים אותי שאלות כאלה? הרב וויינברג ענה שהרבי פעם אמר על אדמו"ר הזקן שפסק על עצמו שהוא נביא – מכיון שכותב בתניא שעצות בדברים גשמיים שייך לנביאים ובכל זאת המשיכו החסידים לשאול והמשיך לענות. הרבי שמע את טענתו וצורתו הק' החליף צבעים והסתכל בפתק וענה "זי וועט לעבען". וחי' ב"ה עד היום הזה. שמעתי מהרה"ח ר' חנוך שיחי' גליצנשטיין ששמע מהרב וויינברג בנוכחות בעלה של בעלת הסיפור.

אור לגויים

ה) שני אברכים ליטאים נכנסו למשרד של כושי עשיר במאנהעטען לסחור בנכסי דלא נייד, על הקיר מאחורי הכסא היוקרתי של הכושי היה תמונה גדולה של הרבי. האברכים תמהו והביעו את תמיהתם א' להשני ע"י תנועת יד, הגוי הבחין בזה ואמר להם "אל תצחקו על הראב"י הזה בגלל שאם תצחקו אני אזרוק אתכם מהמשרד שלי - אם לא הוא אני הייתי היום מחוסר בית ברחוב" וסיפר להם: לפני כמה שנים הייתי במצוקה גדולה, הלענדלארד שלי רצה לזרוק אותי מהבית, בגלל אי תשלום שכירות, הבעל בית של העבודה רצה לפטר אותי מהעבודה, וגם לא היה לי שלום בית, הייתי נהג מונית שכיר ונהגתי אנשים מהעיר לשדה התעופה וחזור, פעם א' נסע אתי א' שנסע להרבי ודברנו בדרך ושאלתי אותו לאן הוא נוסע ואמר לי שנוסע לרבי ל770 שאלתי אותו אולי הוא יכול לעזור לי ושפכתי את לבי לפניו, ענה לי החסיד: בכל יום ראשון הרבי מחלק דולרים וברכות אולי תנסה להתברך מפיו. הלכתי ועמדתי בתור וסיפרתי להרבי את הצרות שלי הרבי נתן לי שני דולר א' לצדקה להבן אדם הנצרך הראשון שאני אראה והשני לברכה. יצאתי מהרבי ונתתי את הדולר לאיזה מחוסר בית ברחוב, והשני החזקתי אצלי לברכה, ופתאום הגלגל התחיל להסתובב בכיוון הטוב, הלענדלארד הסכים לחכות, והבעל המונית גם עשה פשרה וכו' עד שהתחלתי להצליח והגעתי למצבי היום שאני מליונר, ובמילא נא לא לצחוק על הראב"י הזה. שמעתי מהרה"ח ר' בצלאל רוטר שיחי' ששמע מהאברכים הנ"ל.

עינים צופות למרחוק

(ו) שמעתי מבן אחותי הר' בערל שיחי' גרוס שישב בביהמ"ד מסויים וישבו שם שני אברכים ודיברו אודות הרבי ענה א' ואמר הליובאוויטשער רבי? הוא הרי היה "בקאלעדז'ש"? ישב שם עוד יהודי וענה ואמר: אני אספר לכם על איזה "קאלעדז'ש" מדובר:

חמי היה בזמן מלחמת העולם השניה בפאריז והיה בעל מסעדה כשרה, פעם נכנס אברך בעל צורה ושאל שני שאלות: האם האשה מכסה את הראש ואם יש עובד במטבח של המסעדה שהוא לא יהודי? וכשנענה שהכל בסדר אמר "אם כן אפשר לאכול פה" וקנה לחם עם קפה, וכך היה מפעם לפעם ולפעמים קנה גם קצת ירקות לאכול, בעל המסעדה שאל אותו על שמו וענה תמיד אותו התשובה: מה זה נוגע?

פעם א' נכנס למסעדה וקנה לעצמו אוכל כנ"ל ואחריו נכנסו כמה חסידים בעלי צורה והתיישבו אצלו עם הדרת כבוד ודברו ביניהם, כשקם א' מהחסידים ודיבר עם בעל הבית והוא שאל אצלו על שם האברך קם האברך ותפס אותו ואמר לו בא נלך והלכו.

יום א' נכנס האברך ואמר לבעל הבית שהיות שהוא נוסע מהעיר ע"כ הוא רוצה להיפרד ממנו והודה לו על היחס הטוב וכו', הבעה"ב שאל למה אתה מודה לי האם לא שלמת? האברך ענה שכ' בחת"ס על התורה שיש שני מיני תודה בין אדם לחבירו וא' מהם מתאים עם המצב של אז. הבעה"ב (שהיה כנראה בר אוריין) ענה שאין כזה חת"ס, האברך ענה לו שלום ורצה ללכת אבל ההוא שאל אותו? אולי תועיל להגיד מי אתה? אמר לו: מה זה נוגע? והוסיף שבעזה"ש"ת עוד נפגש ואז תדע.

עברו שנים ובעל המסעדה שהיה גר כבר הרבה שנים באה"ק היה צריך לטיפול רציני בלב - טיפול שהיו עושים דוקא בארה"ב, הגיע היהודי לארה"ב עם בנו שהתלוה אליו, הבן הלך לשלשה אדמורי"ם לקבל ברכה וביניהם הרבי, כשנכנס לרבי והרבי ראה את הפ"נ ואת השם של החולה שאל אותו הרבי "האבא היה לו מסעדה בפאריז"? הבן ענה שכן, אמר לו הרבי שיחכה בקשר לטיפול עד שישמע מהמזכירות מה לעשות, אחרי זמן קצר הוא קיבל טלפון מהמזכירות שיתקשר עם רופא מסויים מבית רפואה מסויימת, הבן עשה כמו שנצטוו והרופא טיפל בבעל המסעדה על צד היותר טוב ובחמימות יוצאת מדרך הרגיל. כשנגמר הטיפול ונפרד מהרופא שאל אותו למה הוא זכה לכזה טיפול חם? ענה לו הרופא שקיבל טל" מהרבי מליובאוויטש שיטפל בו טוב ושמע בקולו.

תשורה משמחת נישואין – וואגעל – הוס, י' אדר ה'תשע"ג

היהודי שהרגיש הכרת הטוב להרבי שדאג לו לרופא טוב ולטיפול חם נכנס להרבי להודות לו – מיד כשנכנס הרבי נתן לו שלום עליכם כמו לידיד משכבר הימים ואמר לו "הרי נפגשנו" וכן אמר לו "בדרך אגב מה שאמרת שכתוב בחת"ס על התורה זה כן נמצא בחת"ס אבל בסוף הספר בהליקוטים וכנראה שבדפוס שהיה לך אז לא היה מודפס הליקוטים". חתנו של היהודי גמר את הסיפור ואמר להחברה: הנה תראו עם איזה סוג "סטונד" יש לכם עסק ע"כ הזהרו בדבריכם.

חייך קודמין?

ז) הרה"ח ר' אהרן שיחי' שפירא מפרדס כץ באה"ק סיפר לי: שפעם כשהיה בארה"ב ניגש לר' יעקב פרידמן ז"ל - שהיה גבאי צדקה - וביקש ממנו כסף בשביל הכנסת כלה למישהו, ר' יעקב שהכיר את הרב שפירא שאל אותו למה אתה דואג לאחרים בשעה שלך לעצמך אתה לא דואג? יש לך בית חב"ד ויש לך משפחה ברוכה ב"ה דאג להם קודם. אחרי השיחה עם ר' יעקב ניגש הרב שפירא לחלוקת דולרים של הרבי, כשחיכה בתור חשב הרב שפירא כל הזמן האם ר' יעקב צודק? כשעמד לפני הרבי אמר המזכיר - הרב גרונר לרבי: הנה הרב שפירא מפרדס כץ, ענה הרבי: יע, ער טוט דאך אין "הכנסת כלה".

הכיר וידע את כולם

ח) סיפר לי הרה"ח ר' זושא הורוויץ שיחי' מירושלים עיה"ק: שלמד בכולל מסויים ואנשי הכולל היו מדברים נגד חב"ד וכו', הוא שאל את הרבי היות וחברי הכולל וראש הכולל מדברים נגד חב"ד והעומד בראשה – האם להמשיך וללמוד שמה? ואם כן האם להתווכח איתם או לא? זה היה בסביבות פסח, בחודש תשרי שלאח"ז כשעבר הרב הורוויץ בכוס של ברכה אמר לו הרבי "דאס וואס איר האט גיפרעגט אויב איר זאלט זיך מתווכח זיין מיט שואל ברוק'ס א תלמיד (הלה היה בצעירותו תלמיד בהישיבה של הרה"ח ר' שואל ברוק בתל אביב) ניט מתווכח זיין "מעט מן האור דוחה הרבה מן החושך". הרב הורוויץ אף פעם לא היה ביחידות אצל הרבי ובדרך הטבע הרבי לא ידע מי הוא.

מהי המופת הכי גדול?

ט) הרה"ח ר' הירשל חיטריק ז"ל סיפר: בזמן שהוא היה שליח בברזיל היה שם איזה יהודי שהיה מקורב למלכות וגם היה מקורב לחב"ד, קרה ותפסו את אשתו בגבול של ארה"ב בסחורה לא ליגלית והיתה בצרה גדולה היות שגם העורכי דין שלה אמרו שבטוח שתשב בבית סוהר והשאלה הוא רק כמה זמן? ואולי הם יכולים לעשות משהוא בתחום הזה להקטין את העונש. ר' הירשל אמר להיהודי לכתוב להרבי היהודי כתב והרבי אמר "ביי מיר קומט אויס אז אימיצער זאל פארן קיין מיאמי" פלורידה - סתם ולא פירש – כשהוא קיבל את התשובה לא ידע מה לעשות, בגלל שהוא לא יכל לנסוע שהרי היה עסוק עם הילדים הקטנים שלו ואשתו הרי היתה עצורה וא"כ מי יסע? ולאן יסע? ומה יעשה שמה? אבל היות והרבי אמר ור' הירשל האץ בו שלא יהיה טיפש ולא יתייחס בקלות לדברי הרבי ע"כ חיפשו עצה והגיעו למסקנה שהיחידי שיכול לנסוע זה הגיס שלו שהוא בכלל לא חסיד, אחרי הפצרות רבות מאד התרצה לנסוע, כשהגיע לפלורידה הלך להתפלל בביהכנ"ס שהיה קרוב לבית המלון שהתאכסן שמה ובאמצע התפלה מרוב צער ומבוכה התחיל לבכות, האנשים שמסביבו שהבחינו בזה שהגיע יהודי לא מקומי ופתאום בוכה וכו' שאלו אותו אחרי התפלה אולי הם יכולים לעזור לו? בתחלה התחמק אבל כשהפצירו בו סיפר להם את הבעיה, א' השומעים התעניין מאד אצלו על כל הפרטים ופרטי פרטים וכו'. אחרי כמה ימים חזר הביתה בפחי נפש וחשב שלא פעל כלום שמה. כשהגיע המשפט - וכולם כולל העורכי דין היו מאד פסימיים. השופט - שהיה יהודי - אחרי ששמע את הקטיגור ואת הסניגור אמר שהוא היה בבית הכנסת ושמע ממישהוא שהשיח לפי תומו את כל הסיפור ונכרין דברי אמת - היות והוא לא מכיר אותי ולא יודע שאני השופט - שהאשה לא אשמה היות והיא לא ידעה מכל העסק כלום, ע"כ אני פוסק שהיא זכאית לגמרי. הסיפור הסעיר את כל ברזיל בשעתו והיה מודפס בעיתונים וכו'. כשר' הירשל נכנס ליחידות ואמר להרבי שכל המדינה רועש עם המופת הגדול, חייך הרבי ואמר שהמופת הכי גדול הוא שההוא נסע למיאמי..... שמעתי מכמה אנשים ששמעו מר' הירשל הנ"ל.

רבי העלף.....

(י) שמעתי מהרב זושא זילברשטיין נ"י ששמע מש"ב - יהודי מחסידות מסויימת - שביקר בלאס אנג'לאס ומצא שם חבר נעורים שהפך לליובאוויטשער חסיד, שאל אותו מה קרה לך שהפכת לליובאוויטשער? ענה לו היהודי ואמר: אספר לך מה שקרה ואתה תגיד לי איזה חסיד אני צריך להיות. וסיפר: אחרי זמן קצר שעברתי לגור לקאליפורניה אשתי לא הרגישה טוב ונכנסנו לבית הרפואה ואמרו לי שיש לה את המחלה ההיא רח"ל ויש לה עוד כמה חדשים לחיות. כמובן שנבהלתי מאד והתחלתי להגיד תהלים בבכיות וכו' ובאמצע התפלות והבכיות יצא ממני צעקה: "רבי העלף" (כשהוא מתכוון להרבי שלו) ופתאום אני מקבל טלפון מהרב חדקוב ואומר לי: הרבי אמר שתוציא את האשה מבית הרפואה ושתבקר אצל רופא מסויים, אני הייתי כ"כ מבולבל שלא שמתי לב מספיק להטלפון הזה. אחרי שהתאוששתי מההלם הראשוני התחלתי לחשוב מי זה הרב חדקוב ואיזה שייכות יש לי איליו, כשפגשתי את הרה"ח ר' שמואל דוד רייטשיק ז"ל שאלתי אותו האם הוא מכיר את הרב חדקוב? אמר לי שהוא מזכירו של הרבי, שאלתי אותו אם יש לו את מס' הטלפון שלו ונתן לי את המס'. התקשרתי להר' חדקוב ושאלתי אותו מה זה צריך להיות? הרי אני לא שאלתי את הרבי וכו', ענה לי: אני לא יודע כלום אני עשיתי מה שהרבי אמר לי וזהו, רק הזהיר אותי שאם אני רוצה שיהיה טוב שאעשה מה שהרבי אמר. כשראיתי כזה בעל שמסקע מעשה הלכתי מיד לבית הרפואה והוצאתי את אשתי משם ולא הועיל מחאת כל הרופאים וכו' והתקשרתי להרופא שהרבי אמר, אמרה לי המזכירה שאבא בעוד שנה, כשראיתי את המצב נסעתי להרופא ודפקתי לו בדלת ואמרתי לו שאני צריך תור אצלו אמר לי הרופא: יש לי מזכירה דבר איתה, אמרתי להרופא אני רוצה לספר לך סיפור שמיימי, וסיפרתי לו את הסיפור, כששמע את הסיפור אמר: אם זה המצב תביא אותה מחר, הבאתי אותה וטיפל בה והיה לה רפואה שלימה. וסיים ואמר: הנה עברו כמה שנים מאז ואשתי בריאה ואני והילדים בריאים ב"ה ועכשיו תגיד לי אתה איזה חסיד שאהיה?.

הרבי נתן שלוש דולר

י"א) שמעתי מיהודי - מחסידי קלוצנבורג - שאשתו עברה אצל הרבי בחלוקת דולרים כשנה וחצי אחרי החתונה שלהם. ועוד לא נפקדו בילדים, היא לא הזכירה שום דבר אבל הרבי נתן לה דולר ואח"ז עוד שלש דולר אחד אחרי השני, עברה שנה וילדה שלישייה ילדים בריאים ושלמים.

ורבים השיב מעון

הציל אותו מהגויה

י"ב) ר' משה שיחי' חבושה מניו יארק סיפר שבדרך התקרבותו ליהדות היה נהג לימוזין לפרנסתו. לעתים קרובים היה נוסע איתו יהודי בשם מר גאלד, יום א' הבחין ר' משה במר גאלד שהוא עצוב מאד, שאל אותו: למה פניך זועפים? ההוא ענה מה תוכל לעזור לי? ולא רצה לספר לו עד שהוא עצר את הרכב ואמר שאם הוא לא מספר לו לא ימשיך לנסוע (כנראה שעשה כך מרוב שרצה לעזור לו) כשהבחין מר גאלד שהוא באמת רוצה את טובתו סיפר לו: שבנו רוצה להתחתן עם גויה רח"ל וזה מעיק לו מאד, ענה ר' משה ואמר הרי יש פה צדיק גדול ופועל ישועות ה"ה הרבי מליובאוויטש למה שלא תדבר איתו על זה? ההוא התקשר מיד למזכירות ואמר שהוא צריך מיד תור ליחידות מכיון שהענין דחוף מאד שהרי החתונה מתקרב רח"ל, הכניסו אותו ליחידות והוא סיפר לרבי על הצרה הגדולה, הרבי אמר לו שיביא את בנו. הלה הזמין עוד תור דחוף ליחידות ביחד עם בנו, כשנכנסו אמר הרבי להבן "אם יהיה לך חם תבקש ממנה (מהגויה) כוס מים" וזה היה כל היחידות. הבן צחק מכל הענין והאבא התרגז ואמר לר' משה מה אתה מכניס אותי לדברים כאלה חבל על הזמן שלי, ביטלתי את הזמן שלי פעמיים ושום דבר לא יצא, ר' משה ענה לו תחכה ותראה שהכל יסתדר בעז"ה – התיצבו וראו את ישועת ה' - כשבוע לפני זמן החתונה היה אצלם איזה מסיבה שהגויה השתתפה, הבן ה"חתן" הרגיש שחם לו ונזכר על מה שהרבי אמר לו והחליט לנסות ולראות מה יהיה, ביקש ממנה כוס מים, ההיא פתחה איזה בקבוק סודה והתחיל להתיז על כל הצדדים (כדרך בקבוק סודה אם זה לא

תשורה משמחת נישואין – וואגעל – הוס, י' אדר ה'תשע"ג

קר מספיק) וגם על הפנים שלה והתלכלך לה הבגדים, התרגזה וצעקה עליו שהוא יהודי מלוכלך וכו' וכמובן שהשידוך התבטל. שמעתי ממישהו ששמע מר' משה.

גילה את נקודת היהדות

י"ג) יהודי שלא שמר תורה ומצות מהעיר בופלו שבארה"ב התחיל לחפש את האמת ותכלית הבריאה, מכיון שלא התחנך בחינוך יהודי לא ידע איך לחפש והלך לרעות בשדות זרים ובדק כל מיני דתות כמו נצרות ואיסלם וכיו"ב וגם להבדיל לבית חב"ד נכנס מפעם לפעם והתעניין ביהדות. עבר זמן ולא ידע מה להחליט והחליט לאבד את עצמו לדעת רח"ל וגילה את מחשבתו להשליח הרה"ח ר' נתן שיחי' גורארי, אמר לו השליח: לפני שאתה עושה דבר כזה נורא אולי תנסה לדבר עם הרבי? ההוא הסכים ונסע לניו יארק ונכנס למזכירות וביקש תור ליחידות ונענה שבעוד כמה חדשים יוכל להיכנס, בצר לו שפך את לבבו לכמה יהודים שהיו בסביבה: הרי מדובר בענין של חיים ומות ואיך דוחים אותי לכמה חדשים? ריחם מישהו עליו ואמר לו אתן לך עצה טובה אבל אל תספר מי נתן לך את העצה: הרבי הרי יוצא לתפלת מנחה או מעריב או כשבא וחוזר הביתה תעצור אותו ותבקש מה שאתה רוצה, אמר ועשה עצר את הרבי ושאל אותו: איפה אלקים? ענה לו הרבי: "בכל מקום" אמר לו היהודי את זה כבר שמעתי אבל באמת? הסתכל עליו הרבי ואמר לו **אצלך בלב** והראה לו באצבעו הק' על הלב שלו. היהודי חזר בתשובה שלמה והפך ליהודי שומר תורה ומצוות שמח וטוב לב. שמעתי מר' נתן שיחי' גורארי.

שבר את הקרח

י"ד) באה"ק היה בחור מבית חסידי שרח"ל ירד מדרך היהדות עד שחילל שבת רח"ל. אביו היה אצל הרבי וביקש רחמים על בנו, הרבי נשען על ידו הק' ואמר לו: "די אייז ביי אים האב איך שוין צובראכען" האבא שמח לשמוע כאלו מילים מעודדות ויצא מהיחידות שמח וטוב לב, אחרי כמה ימים קיבל טל" מהמשגיח של הישיבה בכפר חב"ד ובישר לו שהבן הגיע איליו וביקש והתחנן בדמעות שיקבלו אותו בחזרה להישיבה ולומד ומתפלל והוא בעל תשובה גמור. מה קרה? בזמן שהאבא היה ביחידות הוא היה באיזה מקום לא

טוב ופתאום התחיל לנקר במוחו מילים קדושות של ספר התניא פ"ו - אותם חזר בעל פה בצעירותו – שמי שעובר עבירה הוא נעשה מרכבה לקליפות וכו' והיה אצלו מלחמה של ספר התניא והתאוות והתניא ניצח. היום הוא יהודי חסידי בעל משפחה חסידית מכובדת. שמעתי מהרה"ח ר' שלום לייב שיחי' אייזנבך ששמע את הסיפור מהאבא וגם מהבן.

שמר עליו בבית הרפואה

ט"ו) מספר האדמו"ר מוויזניץ (ר' ישראל) ב"ב: שהיה אצל יהודי (שלא נמנה על עדת חסידי חב"ד) בלאס אנג'לס ואמר לו שנוסע לניו יארק ומתכוון לבקר אצל הרבי מליובאוויטש, אמר לו היהודי האם אתה לא פוחד לעמוד אצלו מקרוב הלא הוא מסתכל עליך ויודע כל מה שקורה אתך, שאל אותו מהיכא תיתי? סיפר לו היהודי מה שקרה אתו בעצמו: שנכנס לבית הרפואה לעשות איזה פרוצדורה בלב, לפני שנכנס ביקש ברכה מהרבי (מי לא ידע את הכתובת?). בבית הרפואה נכנס בו רוח שטות רח"ל והתדבר עם איזה "נורס" גויה לברוח איתה בעצם השב"ק למקום מסויים. בעש"ק ישן והנורס נכנסה והעירה אותו בבהלה, כששאל למה מעירה אותו ענתה: שאיזה רב מניו יארק מתקשר ולא מרפה וטוען שזה "אמערזשנסי" והוא חייב לדבר איתו ואי אפשר להשאיר הודעה וכיו"ב, לקח את הטלפון והרב חדקוב היה על הקו ואמר לו: הרבי צוה שתלך מיד הביתה לש"ק!! התחיל להתווכח איתו עם כל מיני תירוצים שונים ומשונים והוא ענה לו אל תשחק באש, כשהרבי מצווה צריכים לציית ומיד!! כשאמר לו הרי זה קרוב לשבת ויכול להיות שיגיע הביתה בשבת – הרים הרבי את השפופרת ואמר להרב חודקוב: תגיד לו שזה על האחריות שלי ובלבד שיסע ולא יתמהמה. כשהבחין שהרבי יודע בדיוק מה הוא מתכוון לעשות נשבר ונסע הביתה. בדרך תפס את עצמו כמו מי שמתעורר מחלום רע והתחיל לבכות ולחזור בתשובה וכו' וכו'. שמעתי מחסידי וויזניץ ששמעו את הסיפור מהר' הנ"ל שסיפר את זה ברבים.

אשרי מי שראה פניו בחלום

ט"ז) שמעתי מהר' יוסף שמעון שיחי' ברזסקי חסיד ברסלב המתגורר בעיר מאנטריאל שתי סיפורים שמיימיים: א) כשאשתו ילדה א' הילדים היתה בסכנה גדולה, וניצלה בנס,

תשורה משמחת נישואין – וואגעל – הוס, י' אדר ה'תשע"ג

וכשהיתה בהיריון פעם נוספת הזכיר אותה אצל הרבי, הרבי התייחס אליהם בחמימות בלתי רגילה וביקש שכשתנס לבית הרפואה להודיע וגם כשתעבור את הלידה בשלום להודיע מיד וכו' וכו' הם מאד התפעלו מהיחס החם. כשהוא שהה בבית הרפואה ניגשה אליו אחות (נורס) ושאל אצלו האם יש בימינו נביאים? ר' יוסף שמעון לא הבין לאן היא חותרת אבל מיד הסבירה את פשר שאלתה: היות שהיא חוזרת בתשובה והיא באמצע התהליך והתחילה בעזהשי"ת לשמור שבת ע"כ רצתה לשאול את הרבי האם לעזוב את עבודתה בבית החולים היות וכרוך בחילול שבת? וביחד עם זה היה לה עוד כו"כ שאלות לשאול אבל החליטה לשאול רק את השאלה של שבת ואם יענה לה, אז לפי התשובה והיחס שתקבל תחליט האם לשאול את השאלות הנוספות, כתבה להרבי את השאלה והרבי ענה לה במכתב: שלפי ההלכה מכיוון שזה בית חולים יהודי ע"כ מותר לעשות מה שצריך ליהודים וכו' רק שתיזהר ממלאכות שלא צריכים וכו', ואם תוכל למצוא אחות אחרת שתמלא את מקומה בשלימות והיא תמצא מקור פרנסה אחרת אז תחשוב על זה, ובכלל היות והיא בתהליך של התקרבות ליהדות ע"כ תיזהר מלנקוט צעדים דרסטיים שזה יכול להזיק להתהליך, ומה נדהמה לראות שאחרי התשובה הזאת באו עוד כו"כ סעיפים שכללו את התשובות להשאלות הנוספים שחשבה לשאול ולא שאלה. (ב) א' הבנים שלו היה בחור מבוגר והיה קושי למצוא שידוך בשבילו, בלילה מסויים חלם חלום שנכנס ליחידות להרבי הוא ואשתו והבחור, והרבי בירך אותו ואת אשתו והוא לא זכר מה אמר, רק את זה זכר שהרבי אמר להבחור "תוך חמשה שבועות אתה חתן", באותו הבוקר – שעוד לא היה שום חדשות בנושא - אמר ר' יוסף שמעון לאשתו מזל טוב עד חמשה שבועות בנינו חתן, וכך היה אחרי חמשה שבועות מהחלום השתדך הב'. החלום היה בו' טבת ה'תשע"א ובט"ו בשבט הבחור נהיה חתן.

ויחכם שלמה מכל האדם - אפילו מן השוטים

י"ז) מספר הרה"ח ר' יוסף שיחי' מינקאוויטש: בזמן שהיה בחור ב770 הסתובב שם איזה יהודי מטורף שהחליט שהוא "משיח" היהודי לא היה שומר תורה ומצות אבל החליט שהוא משיח וחיבר קונטרס שלם על זה עם ראיות וכו', כמובן שהבחורים השתעשעו אתו כמו שרק בחורים יודעים, יום א' החליט להכנס ליחידות קבע תור וחיכה שלשה חדשים

תשורה משמחת נישואין – וואגעל – הוס, י' אדר ה'תשע"ג

ונכנס להרבי וסיפר להרבי את ההזיות שלו. הרבי הסתכל בהקונטרס ואמר לו: הרמב"ם כשמונה את סימני המשיח כותב: "הוגה בתורה ועוסק במצות" ע"כ היה כדאי שתתחיל להניח תפילין, ועוד סימן של הרמב"ם "ויכוף כל ישראל לילך בה ולחזק בדקה" ע"כ כדאי שתשפיע גם על השכנים והחברים לעשות כן. ההוא יצא מהרבי בשמחה וטוב לבב: הנה הייתי אצל הרבי ומסכים איתי, והתחיל להניח תפילין בכל יום. - שמעתי מהרב מינקאוויטש.

על שם העתיד

י"ח) סיפר לי א' מאנ"ש במאנטרעאל הרוצה בעילום שמו: שבהיותו בחור כתב להרבי איזה שאלה שהיה לו בקשר לאמו, ועבר כשבועיים ולא קיבל מענה, שאל את מזכיר הרבי הרב קליין שיחי' מה קורה עם המכתב שלו? והרב קליין אמר לו שיברר מה קורה, אחר זמן הרב קליין אמר לו בזה הלשון "די תשובה איז פאראן אבער ס'איז נאכנישט געקומען די צייט" סתם ולא פי'. כעבור כמה ימים הרב קליין קרא לו ואמר לו שיש תשובה ושיבא למזכירות, מה נדהם כשראה שהרבי ענה לו מה שענה בקשר לאמו, ובצד היו המילים "חת"ת" עם סימן שאלה..... אז הבין מה שאמר לו הרב קליין שעוד לא הגיע הזמן – מכיון שכל הזמן שהיה הפתק אצל הרבי דייק בחת"ת אבל בלילה לפני שקיבל התשובה שכח את החומש היומי.

לא יעזוב את צאן מרעיתו

י"ט) לפני כמה שנים עברתי תאונה קשה – נכנסתי לתוך אוטובוס (בצד הנהג!!) רח"ל, התעוררתי בבית הרפואה ולא ידעתי מה עבר עלי וגם לא ידעתי מה קורה סביבי והרגשתי מטושטש וכו' פחדתי אם זה - הטשטוש - ח"ו לא יעבור וכו'. הבן שלי הגיע לבקר אותי בבית הרפואה וביקשתי ממנו לחפש את המשקפיים ואת הכיפה שלי שנאבדו בהתאונה. הוא חיפש בהתיק שלי ששם היו הבגדים שלי ונתן לי צילום של מכתב הרבי (מכ' תתקנ"ה אגרות קודש חלק ד') תוכן המכ' הוא "שכל מה שהקב"ה עושה זה לטובה, וכל א' מבין את זה בשכל מכיון שהקב"ה הוא עצם הטוב ורק הוא עושה הכל ואוהב כל יהודי וכו', רק

תשורה משמחת נישואין – וואגעל – הוס, י' אדר ה'תשע"ג

שצריכים להוריד את זה מהשכל לההרגש שהכל טוב ואז הוא גם יראה את הטוב בגלוי. זה אמנם עבודה קשה אבל זה יותר קל למי שגדל אצל חסידים או למי שהתחתן עם חסידים והעמיד את ביתו בדרכי החסידות, ע"כ תוכן המכתב עי"ש. המל' חיזק אותי מאד וראיתי ממש גילוי אלקות וב"ה יצאתי מכל הענין בלא פגע בדרך נס. בשעת מעשה לא זכרתי איך היה המל' אצלי בכיס, אחרי זמן נזכרתי שפעם ראיתי את הצילום בביהכנ"ס על השלחן ושמתי אותו בכיס ולא ראיתי אותו יותר עד שהגיע הזמן שלו.

הקדים רפואה למכה

כ) הרב ר' שלמה זלמן כץ שליט"א - הרב של ביהמ"ד תולדות אהרן – וויליאמסבורג - חתנו של אדמו"ר מתולדות אהרן הקודם - היה כותב לרבי לעתים קרובות, פעם א' כתב ולא קיבל תשובה, חשב שכנראה זה א' מהפעמים שהרבי לא ענה כידוע שלא תמיד הרבי ענה, עברו שלושים שנה - ובינתיים היה ג' תמוז יום ההסתלקות של הרבי - והמזכיר הרב קליין מצא מכתב של הרבי ממוען בשביל הרב כץ. הרב קליין התקשר עם ידידו הרה"ח ר' משולם צבי יאקאבאוויטש שיחי' (יעזור לו ה' בכל המצטרך בגו"ר) שמתגורר בווייליאמסבורג שגם הרב כץ גר שם וביקש ממנו שיעביר את המל' ליעדו, ר' משולם לקח את המל' והתקשר להרב כץ אבל הוא לא היה בבית והמל' התעכב אצל ר' משולם, אחרי חדשיים נוספים שאל אותו הרב קליין האם העביר את המל' ליעדו ענה לו שלא העביר בגלל שהוא לא בבית, ביקש ממנו שלפחות יתקשר איתו לאה"ק ויעביר לו את תוכן המל' ר' משולם שבירר שהרב כץ עבר התקף לב קשה באה"ק, התקשר אליו ואמר לו את תוכן המל': מל' שלומים רגיל אבל בסוף הרבי מברך אותו בברכת רפ"ש, גם היה שמה 7 דולר לצדקה. מעניין שבזמן שהרבי כתב את המל' הרב כץ היה בריא והיו לו רק שתי ילדים ורק כשהגיע המל' ליעדו היה צריך ברכה לרפ"ש ויש לו 7 ילדים שיהיו בריאים. שמעתי מר' משולם הנ"ל וגם מהרב קליין.

פעולת הדולר של הרבי לאחר עשרות שנים

כא) סיפר לי השליח של "קעיפ קרול" – פלורידא הרב יוסף יצחק שיחי' לאבקובסקי שהתקשר אליו יהודי – רופא לב גדול מפורסם בעולם – שיש לו ספרים שהוא לא צריך

תשורה משמחת נישואין – וואגעל – הוס, י' אדר ה'תשע"ג

ויכול לנדבם לבית-חב"ד, כשנפגשו אמר לו שיש לו איזה שייכות לחב"ד וגם קיבל פעם דולר מהרבי, והרבי אמר לו שעוד יהיה מפורסם טבעו בעולם וכן היה, אבל הוא מצטער שאיבד את הדולר, עודם מדברים והשליח דפדף בא' הספרים שהוא הביא לו ומצא את הדולר של הרבי בדפי הספר הרופא התחיל לבכות ואמר שמרגיש שהרבי שלח לו עכשיו "מעסעדזש". השליח ניצל את ההזדמנות וביקש ממנו להניח תפילין והסכים. ומאז התחיל להניח תפילין ולהשתתף בשיעורים וכו'.